

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi ním a **Okresním soudem Praha-východ**, za účasti žalobkyně **Telefónica 02 Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 4, za Brumlovkou 266/2, IČ 60193336 a žalovaného **O. O.**, tč. neznámého pobytu, zast. Š. D., DiS., vedoucí kanceláře Nejvyššího správního soudu, ve věci žaloby o zaplacení částky 16824,67 Kč, vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 12 C 202/2000,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu Praha-východ, sp. zn. 12 C 202/2000, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu v částce 8668,10 Kč, **je** soud.
- II. Usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 23. 10. 2000, čj. 12 C 202/2000 - 11, **se** v tomto rozsahu **z r u š u j e**.
- III. Opatrovníkem žalovaného O. O., jehož pobyt není znám, **se u s t a n o v u j e** Š. D., DiS., vedoucí kanceláře Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 6. 2008 se obrátil Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) na zvláštní senát s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Okresním soudem Praha-východ ve věci tohoto soudu, u něhož podala žalobu předchůdkyně žalobkyně EuroTel Praha spol. s. r. o., proti žalovanému, o částku 16.824,67 Kč.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Předchůdkyně žalobkyně, společnost EuroTel Praha spol. s. r. o., podala u Okresního soudu Praha-východ žalobu na zaplacení 16.824,67 Kč s příslušenstvím proti žalovanému. Podle žalobního tvrzení uzavřela předchůdkyně žalobkyně s žalovaným smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb veřejné radiotelefonní sítě EuroTel na telefonním čísle 602323965 včetně dodatku, který je její nedílnou součástí. Na základě tohoto dodatku žalovaný zakoupil od žalobkyně mobilní telefon za zvýhodněnou kupní cenu a zároveň se zavázal, že nebude-li využívat služeb žalobkyně po dobu sjednanou v dodatku, bude povinen uhradit žalobkyni rozdíl mezi plnou a zvýhodněnou kupní cenou. Protože žalovaný ustanovení dodatku ke smlouvě porušil, neboť neuhradil dlužné poplatky a hovorné za minulá období, byla mu vedle dlužných telekomunikačních poplatků vyúčtována fakturou i částka , která byla stanovena jako rozdíl plné

a dotované ceny telefonu. Tuto částku ve výši 8.668,10 Kč však žalovaný neuhradil a proto žalobkyně podala žalobu jak výše uvedeno.

Okresní soud Praha-východ usnesením ze dne 23. října 2000, čj. 12 C 202/2000 - 11, (v právní moci dne 25. ledna 2008) řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že podle §95 odst. 8 písm. d) tehdy platného zákona č. 151/2000 Sb. rozhoduje tento Úřad v oblasti telekomunikačních služeb mimo jiné spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu Úřad uvedl, že předmětem žalobního návrhu je i zaplacení částky 8668,10 Kč, kterou si žalobkyně vyúčtovala jako doplatek mezi zvýhodněnou a kupní cenou mobilního telefonu. Jde tedy o soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a žalovaným a nikoli o službu elektronických komunikací ve smyslu současné platné právní úpravy, kterou se rozumí „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací a přenosových služeb“. Rozhodování v této věci tudíž není svěřeno Úřadu, ale je zde založena pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Tento právní názor opřel o rozhodnutí zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, sp. zn. Konf 42/2003. Navrhl proto, aby byl kompetenční spor mezi ním a Okresním soudem Praha-východ vyřešen tak, že k vyřízení dané věci je příslušný Okresní soud Praha-východ.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Nárok žalobkyně na zaplacení předmětné částky vznikl za účinnosti zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích. Tento zákon však byl s účinností od 1. července 2000 zrušen zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a tento pak zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), s účinností od 1. května 2005. Při rozhodování tohoto kompetenčního sporu vycházel zvláštní senát ze stávající právní úpravy se zřetelem k ustanovení § 136 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zákon o elektronických komunikacích vymezil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvem informatiky a nově zřízený Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Úřad. Podle § 129 odst. 1 věta první zákona rozhoduje tento Úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) se rozumí veřejnou telefonní sítí sítí elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci se však v případě požadovaného rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu o takovou službu nejedná. Na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobkyni nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovaným. Při pouhém prodeji movité věci nicméně nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n), nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc, týkající se zaplacení doplatku kupní ceny za mobilní telefon, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodl tak usnesením (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 23. 10. 2000, čj. 12 C 202/2000 - 11, v rozsahu, kterým výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Protože pobyt žalovaného není znám, předseda senátu mu ustanovil opatrovníka, který jej bude ve sporu o pravomoc zastupovat (§ 29 odst. 3 o. s. ř., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 64 s. ř. s.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud Praha-východ pokračovat ve vymezeném rozsahu v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu